

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ROSSI” dla towarów z klasy 25 (odzież wierzchnia i bielizna, rękawiczki, kołnierze, szale, krawaty, nakrycia głowy) – numer zgłoszenia 876 094

Właściciel znaku lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Sergio Rossi

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowne i graficzne towarowe znaki krajowe i międzynarodowe „SERGIO ROSSI” dla towarów z klasy 25 (odzież włącznie z obuwiem, buty i pantofle, szale, krawaty...)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 rozporządzenia Rady nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2005 r. przez Bayer CropScience AG, Makhteshim Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies S.A. i Aragonesas Agro S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-34/05)

(2005/C 93/61)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 31 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Bayer CropScience AG z siedzibą w Monheim (Niemcy), Makhteshim Agan Holding BV z siedzibą w Amsterdamie (Niderlandy), Alfa Agricultural

Supplies S.A. z siedzibą w Atenach (Grecja) i Aragonesas Agro S.A. z siedzibą w Madrycie (Hiszpania) reprezentowanych przez C. Mereu i K. Van Maldegem, lawyers.

Skarżące wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie, że pozwana uchybiła ciężącym na niej na mocy prawa wspólnotowego zobowiązaniom do przeprowadzenia przeglądu danych naukowych przedłożonych przez skarżące w celu przeprowadzenia przeglądu endosulfanu na mocy dyrektywy 91/414/EWG i zagwarantowania skarżącym sprawiedliwego procesu podczas przeglądu;
- nakazanie pozwanej wypełnienia jej zobowiązań ciężących na niej na mocy prawa wspólnotowego i działania zgodnie z wnioskiem skarżących poprzez dokonanie przeglądu i oceny wszystkich danych przedłożonych do przeglądu endosulfanu oraz zapewnienie im sprawiedliwego procesu, w tym prawa do obrony i prawa do uczciwego przesłuchania;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Pismem z dnia 24 września 2004 r. skarżące złożyły do Komisji wniosek o przeprowadzenie przeglądu danych naukowych przedłożonych przez skarżące organowi dokonującemu oceny w celu dokonania przeglądu i wydania zezwolenia, na podstawie dyrektywy 91/414/WE, (1) na dopuszczenie do obrotu endosulfanu, substancji czynnej ich środka ochrony roślin. Skarżące zwróciły się także z wnioskiem o zgodę na odniesienie się i odpowiedź na kwestie podniesione przez inspektorów podczas ostatnich etapów przeglądu bez uprzedniej konsultacji ze skarżącymi. Pismem z dnia 26 listopada 2004 r. Komisja odpowiedziała, że jej służby są w trakcie przygotowywania propozycji ustawodawczej dotyczącej wyłączenia endosulfanu z załącznika I do dyrektywy 91/414. Będzie to skutkowało zakazem stosowania tej substancji.

Na poparcie swojej skargi skarżące podnoszą, iż nie przeprowadzając przeglądu wszystkich istotnych i najnowocześniejszych danych przedłożonych przez skarżące Komisja naruszyła art. 95 ust. 3 i art. 152 ust. 1 WE. Ponadto twierdzą one, iż przez zaniechanie działania zgodnie z wnioskiem skarżących Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji zapisanej w art. 211 WE, jak również ich prawo do obrony, prawo do uczciwego przesłuchania, obowiązek uzasadnienia oraz zasadę równego traktowania.

Ponadto skarżące podnoszą, iż nieprzeprowadzenie przez Komisję przeglądu wszystkich przedłożonych przez nie danych ani nie służy pożądanemu celowi oceny bezpieczeństwa środków ochrony roślin, ani też nie stanowi najmniej restrykcyjnego środka osiągnięcia tego celu, ponieważ ostateczna decyzja o wyłączeniu endosulfanu z załącznika I spowodowałaby jego wycofanie z rynku wspólnotowego z nieodwracalnymi konsekwencjami gospodarczymi dla skarżących. Na tej podstawie skarżące uważają, iż Komisja naruszyła zasady proporcjonalności, uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa. Wreszcie skarżące podnoszą, iż przez zaniechanie działania Komisja narusza ich prawo do prowadzenia działalności gospodarczej i ingeruje w ich prawo własności.

(¹) Dyrektywa Rady 91/414/WE z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, Dz.U. L 230, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2005 r. przez Coats Holdings Limited i J & P Coats Limited przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-36/05)

(2005/C 93/62)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 31 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Coats Holdings Limited z siedzibą w Uxbridge (Zjednoczone Królestwo) i J & P Coats Limited z siedzibą w Uxbridge (Zjednoczone Królestwo) reprezentowanych przez W. Sibree i C. Jeffs, solicitors, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżące wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 października 2004 r. w sprawie COMP/F 1/38.338/PO Needles Doc. C(2004) 4221 (końcowy);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności tej decyzji w częściach, co do których Sąd uzna, iż Komisja ich nie udowodniła lub które są dotknięte oczywistym błędem lub niewłaściwym uzasadnieniem;

- uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na skarżące;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, iż w okresie pomiędzy 10 września 1994 r. a 31 grudnia 1999 r. skarżące, wśród innych przedsiębiorstw, naruszyły art. 81 ust. 1 WE poprzez uczestnictwo w praktykach uzgodnionych i zawarciu szeregu umów o charakterze trójstronnym, których celem i skutkiem był (i) podział europejskiego rynku pasmanterii metalowej prowadzący do podziału rynku produktowego pomiędzy rynkiem igieł do szycia ręcznego i igieł specjalnych a szerszymi rynkami igieł i innymi rynkami pasmanterii metalowej oraz (ii) podział europejskiego rynku igieł prowadzący do geograficznego podziału rynku igieł.

Na poparcie swojej skargi skarżące powołują się przede wszystkim na szereg oczywistych błędów w ocenie po stronie Komisji. Skarżące nie kwestionują wniosków Komisji w odniesieniu do istnienia kartelu pomiędzy innymi przedsiębiorstwami wymienionymi w zaskarżonej decyzji. Jednakże skarżące podnoszą, iż wnioski Komisji, jakoby skarżące również uczestniczyły w tym samym kartelu, są oparte na domysłach, bezzasadnych konkluzjach, licznych zwykłych błędach co do faktów oraz szeregu naciągniętych interpretacji zdarzeń. Skarżące uważają, że błędy Komisji są nieuniknione, ponieważ prowadziła ona wadliwe dochodzenie, podczas którego nie zadała skarżącym wielu istotnych pytań dotyczących odnośnych spotkań i porozumień i nie doceniła handlowego kontekstu, w jakim działały skarżące i który doprowadził je do zawarcia w pełni prawidłowych umów dotyczących sprzedaży przedsiębiorstwa i późniejszej dostawy igieł.

Ponadto skarżące podnoszą, iż nawet gdyby Sąd utrzymał w całości lub w części rzekome naruszenie, grzywna powinna być znacznie obniżona. Według skarżących Komisja nałożyła na nich taką samą grzywnę jak na innego uczestnika, mimo że nawet według wersji wydarzeń przedstawianej przez Komisję skarżące odegrały jedynie nieznaczną rolę w porównaniu do innych przedsiębiorstw. Skarżące twierdzą również, iż grzywna ta jest rażąco nieproporcjonalna do ich obrotu na rynku igieł - jedynym rynku, na który ich udział mógł wywierać jakikolwiek wpływ, a w związku z tym rażąco nieproporcjonalna do ich wszelkich korzyści ekonomicznych oraz szkody dla konsumentów.